

erkendes, at Indbetalingen af de 25 pCt. af Aktiekapitalen er desto vigtigere, jo yngre Selskabet er. De Betæneligheder, der have foranlediget det andet Ting til at nedsætte Fristen til 5 Aar, have altsaa allerede været til Stede i dette Tings Udvalg, og den foretagne Ændring vil derfor formentlig ikke kunne volde nogen som helst Vanskelighed.

Det næste Ændringsforslag angaar § 7, der handler om gensidige Selskaber. Regeringsforslaget tillod Oprettelsen af saadanne, uden at Stifterne stillede nogen Sikkerhed eller dannede nogen Garantifond. Dette Ting indsatte Forpligtelsen for gensidige Selskaber til at deponere en Kapital af 50,000 Kr. Det andet Ting har accepteret dette Krav, men er gaaet noget videre, idet det har forhøjet Mindstebeløbet af denne Garantikapital til 100,000 Kr. for at forøge Sikkerheden for, at ny Selskaber ikke begynde paa et usundt Grundlag. Dog kræves der ikke større Pengeindbetaling end efter dette Tings Forslag, altsaa 50,000 Kr., og samtidig er der indsat en Lempelse, hvorved Garanterne kunne faa deres Penge tilbage, efterhaanden som Sikkerhedsfonden vokser. I dette Ting havde man i Fjor bestemt, at naar Sikkerhedsfonden udgjorde 50,000 Kr., skulde Garanterne kunne faa det deponerede Beløb tilbage. Dette er ændret derhen, at Sikkerhedsfonden i Forbindelse med den indbetalte Del af Garantikapitalen altid skal udgøre mindst 50,000 Kr. Efterhaanden som den første vokser, vil altsaa den sidste kunne formindskes ved Tilbagebetaling til Garanterne. Denne Ændring, der kræver en tegnet Garantikapital af mindst 100,000 Kr., yder derfor formentlig en større Sikkerhed for de forsikrede, medens den samtidig ved den nu omtalte Ændring om Tilbagebetaling, efterhaanden som Sikkerhedsfonden vokser, giver en noget større Bevægelsesfrihed for Selskaberne. Endvidere er der indsat en Bestemmelse, hvorefter der kræves et vist Forhold mellem den tegnede og den indbetalte Garantikapital, nemlig det samme Forhold, som Lovforslaget foreskriver med Hensyn til Livsforsikringsaktieselskaber, altsaa at den indbetalte Kapital udgør mindst 25 pCt. af den tegnede. Denne Ændring er indsat ogsaa for at forhindre, at et eller andet gensidigt Selskab skulde kunne reklamere med en eventyrlig stor tegnet Garantikapital.

Dernæst kommer jeg til den vigtigste af de foretagne Ændringer, en Ændring i § 19, altsaa Spørgsmaalet om, hvorledes Anskaffel-

sesomkostningerne maa optages i Regnskabet. I det andet Ting er Amortisationsfristen for disse Anskaffelsesomkostninger udstrakt fra 5 til 6 Aar, medens der i øvrigt fra anden Side fremsattes betydeligt videre gaaende Krav. Jeg har ment at kunne gaa med til at forlænge Tidsfristen, saaledes som det her er sket, idet jeg har fundet, at man kunde strække sig til denne Grænse uden derved at svække de nødvendige Krav til Soliditet, men jeg har i øvrigt ikke set nogen Nødvendighed for at gaa ud over de 5 Aar. Da det i den af dette Tings Udvalg i forrige Samling afgivne Betænkning var udtalt, at man ogsaa her nærede en vis Betænelighed over for Bestemmelserne i § 19, og gav Udtryk for den Frygt, at de givne Regler kunde virke hemmende paa Selskaber, der udfolde en kraftig Virksomhed, har jeg forment, at den i det andet Ting indsatte Lempelse ogsaa maatte vinde Tilslutning og Sympati her. I øvrigt er Landstingets Affattelse af § 19, saaledes som denne ændredes i Fjor her i Tinget, ganske beholdt.

Endnu skal jeg nævne en Ændring til § 54, der omhandler det af dette Ting under Behandlingen i Fjor indsatte Nævn. Bestemmelsen derom er tiltraadt af det andet Ting, men med den Ændring, at det ikke, saaledes som Paragraffen udformedes her i Fjor, fastslaas, at Formanden for Sø- og Handelsretten skal være selvskrævet Medlem og Formand. Bestemmelsen om det raadgivende Nævn fremtræder nu saaledes, at de 3 Medlemmer udnævnes af Kongen, uden at der foreligger nogen Forpligtelse til, at den ene af dem skal være Formanden for Sø- og Handelsretten. Det fjerde Medlem vælges af Forsikringsraadet og det femte af det Selskab, der forlanger sin Sag bragt frem for Nævnet.

To af de her i Tinget i Fjor indsatte Ændringer ere udgaaede under Behandlingen i det andet Ting. Den første af disse er Bestemmelsen om Stempelfrihed for Livsforsikringspolicer, en Bestemmelse, som jeg — hvad det høje Ting vil vide fra Behandlingen i Fjor — stadig har næret Betænelighed ved. En saadan Stempelfrihed er en Skattefrafaldelse, som kun betyder grumme lidt eller slet intet for de forsikrede, og som kan medføre Konsekvenser i Form af Krav paa lignende Stempelfrihed for andre Arter af Forsikringer. — Den anden af de her indsatte Ændringer, der er bortfalden under Behandlingen i det andet Ting, er Bestem-